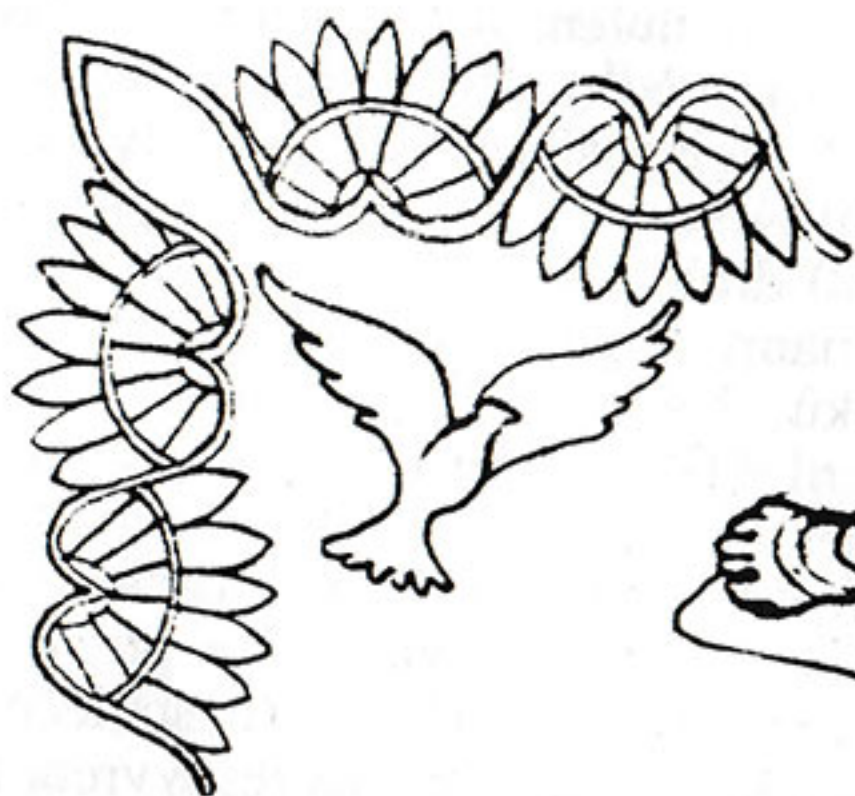

V Kršnův zpravodaj

● občasník pro přátele Kršny ● červenec 1992 ●

„Kdykoliv nastává úpadek náboženství a narůstá bezbožnost, v té době osobně sestoupím.“

Bhagavad-gíta (4.7)

Bez ohledu na neomezenou moc Boha se démoni prohlašují za nezávislé krále a vládce a takto vytvářejí zmatek zvětšováním své vojenské síly. Když takové zmatky začínají být neúnosné, sestoupí Kršna.

Stejně tak tomu bylo i před 5 000 lety, kdy byl svět přetížen nadměrnými vojenskými silami různých králů, kteří byli ve skutečnosti démoni, ale vydávali se za panovníky. V té době vládl na celém světě zmatek a bohyně vládnoucí Zemi, Bhúmi, navštívila Brahma, aby mu vylíčila pohromy, které démonští králové způsobili. Vzala na sebe podobu krávy a se slzami v očích předstoupila před Brahma. Trpce naříkala a dovolávala se jeho soucitu. Když se Brahmá dozvěděl o nešťastném postavení Země, velice se zarmoutil a okamžitě se vydal k sídlu Šrí Višnu doprovázen všemi polobohy. Začal uctívat Šrí Višnu, který již dříve zachránil Zemi. Brahmá tak v meditaci obdržel vzkaz od Višnu, který pak tlumočil polobohům. Vzkaz zněl: „Nejvyšší Pán velice brzy sestoupí na Zem se

svými svrchovanými silami a pokud zůstane na Zemi, polobohi Mu mají pomáhat v Jeho poslání, odstranit demony a chránit oddané. Měli by se okamžitě narodit v jaduovské dynastii, v níž se Pán postupem doby také zjeví.“ Nejvyšší Osobnost Božství, samotný Kršna, se osobně zjevil jako syn svých oddaných Vasudévy a Dévakí. Velký démon Kansa se dozvěděl z proroctví, že jejich osmé dítě ho zabije a proto pro jistotu uvrhl Vasudévu a Dévakí do vězení a každé jejich dítě zabil. Kršna se však nenarodil a ani nebyl zplozen jako obyčejný člověk, který je nucen přijmout hmotné tělo podle svých minulých činností. Pán se zjeví ze své vlastní vůle. Jeho narození a činnosti jsou transcendentální. Nejvyšší Pán sídlil v srdci Vasudévy, odkud byl přemístěn do srdce Dévakí. Kršna není nucen jednat jako obyčejné živé bytosti a proto vstoupil do Dévakina lůna, aniž by tam byl umístěn pohlavním stykem.

V době příchodu Kršny bylo velice příznivé postavení hvězd a po celé Zemi vládl mír

DŽANMAŠTAMÍ 1992

a blahobyt. Osmý den ubývajícího Měsíce se zjevil Šrí Kršna ve své čtyřruké podobě, v nichž držel lasturu, kyj, disk a lotosový květ, byl ozdoben znakem Šrívatsa, s náhrdelníkem z drahokamu Kaustubha na krku a oblečen do žlutého hedvábí. Jeho tělo mělo barvu bouřkového mraku a zdobily je cenné náramky, náušnice a jiné šperky, na hlavě měl husté vlasy a korunu ozdobenou drahokamem Vaidúrja. Jakmile se Vasudéva přesvědčil, že novorozeně je svrchovaný Pán, hluboce se uklonil a začal se k Němu modlit. Kršna potom požádal, aby Ho přenesli do Gókuly do Vrndávanu a vyměnili za dcerku Jógamāju, vnitřní sílu Pána, která se právě narodila Jašódě. Pod jejím vlivem usnuli obyvatelé Kansova paláce a všechny brány se otevřely. Vasudéva vzal Kršnu do náruče a dítě jasně ozařovalo cestu do Vrndávanu, kde Nejvyšší Pán vyjevoval své transcendentální dětské zábavy, o kterých se nejvíce dozvíme v knize Kršna.

Den Kršnova narození slaví oddaní na celém světě obrovským festivalem. I na Kršnově Dvoře chystáme velkou slavnost, na kterou Vás všechny srdečně zveme. V Bhagavad-

gítě Kršna říká, že Jeho zjevení, narození a činnosti jsou transcendentální a ten, kdo jim skutečně porozumí se může okamžitě přemístit do duchovního světa. Kde jinde a jak jinak jim nejlépe porozumět, nežli společným nasloucháním o zjevení a činnostech Kršny, společným opěvováním slávy Kršny prostřednictvím Jeho svatých jmen ve společnosti oddaných? Džanmastámí, den narození Kršny v tomto roce připadá na 21. srpen. Vy, kdo jste měli štěstí se v minulém roce zúčastnit oslav Kršny, jste byli svědky opěvování a naslouchání o slávě Nejvyššího Pána po celý den i noc. Oddaní Kršnovi k narozeninám připravili skoro 150 druhů lahůdek, vyzdobili Jeho chrám květinami a girlandami a přichystali spousty dáreků. Na rozdíl od jiných tradic v den narození Kršny obdarujeme skutečného oslavence, což nám přinese mnohem větší radost, než kdybychom si vyměnili dárky jen sami mezi sebou. Proto neváhejte a přijďte okusit transcendentální štěstí při společné oslavě Kršnových narozenin, které vyvrcholí na druhý den oslavou dne zjevení Jeho Božské Milosti A.Č. Bhaktivédanty Swamiho Prabhupády.

Zeleninové pakory

V těstě smažená zelenina

Do pakor můžete použít prakticky každou zeleninu, kterou nakrájíte na přibližně stejné velké kousky. Pakory jsou výborným doplněním ke každému jídlu či hostině. Příprava je velice jednoduchá.

225 g hladké mouky	1 pl citronové šťávy	1/2 čl čili
1 čl kurkumy	1 čl garam masaly	250 ml studené vody
1 čl mletého koriandru	1 čl soli	1/2 čl kypřícího prášku do pečiva

Vše smíchejte a přidejte studenou vodu. Vytvořte hladkou směs k obalování zeleniny, kterou hned po důkladném obalení vkládejte do rozpáleného rostlinného oleje či ghí (přepuštěné máslo). Smažte několik minut, dokud pakory nejsou zlatohnědé a křupavé. Po vyjmutí nechte okapat.

Příprava a doba vaření: 20 min

Navštivte nově otevřený

Góvindův vegetariánský klub

(U Góvindů, Na hrázi 5, Praha-Libeň, metro Palmovka)

Při předložení tohoto kupónu obdržíte chutné vegetariánské jídlo dle vlastního výběru v ceně

25,- Kčs

(Po-Pá 12-17 hod, tel. 02 - 6837226)

Oznámení

V neděli 16.8 v 14.00 hod se na Kršnově Dvoře koná vědecká svatba. Každý, kdo chce vidět tento zajímavý tradiční obřad, je srdečně vítán.

Vážení přátelé,

Chcete-li i nadále číst Kršnův zpravodaj, či informace o hnutí Haré Kršna, zašlete nám prosím oznámkované obálky nadepsané Vaší adresou, které použijeme k zaslání dalších čísel. Děkujeme Vám také, že nám posíláte příspěvky na vytištění Kršnova zpravodaje.

V každém městě, v každé vesnici střediska hnutí Haré Kršna

ISKCON, Na Blanseku 740/24
142 00 Praha 4 Modřany,
tel.: (02) 46 73 29

V tomto středisku se sdružují především kazatelé, kteří se snaží rozšířit poznání o Bohu po celém Československu v podobě knih Šríly Prabhupády. V jejich misi jim velice pomůžete, umožníte-li jim přenocovat. Oddaní zde pořádají pravidelné nedělní hostiny. Každou středu máte možnost účastnit se od 19.00 vědeckého chrámového obřadu s přednáškou a vegetariánským pohoštěním.

Vegetariánský klub U Góvindy,
tel.: (02) 68 37 226
180 00 Praha 8, Na hrázi 5,
stanice metra Palmovka

Staňte se členy vegetariánského klubu, jehož členství Vás nezavazuje k ničemu jinému než k přijímání lahodného prasádam, vegetariánského jídla obětovaného Kršnovi, v prostorách tohoto transcendentálně útulného klubu. Využijte duchovní oázy na pouti Prahou od pondělí do pátku od 12 do 18 hodin.

Ekologická farma hnutí Haré Kršna
Kršnův Dvůr, 257 28 Chotýšany

Chcete-li poznat evropskou paralelu Vrndávanu, místa transcendentálních zábav Nejvyšší Osobnosti Božství Šrí Kršny, navštivte Kršnův Dvůr. Oddaní zde žijí na základě vědecké filozofie v souladu s přírodou podle zásady jedno-

duchého života a hlubokého myšlení. Klidnou atmosféru Českomoravské vrchoviny malebně doplňuje cinkání kravských a ovčích zvonců, křik pávů, ržání koní, zpěv oddaných transcendentální zvukové vibrace Haré Kršna při zvelebování Kršnova chrámu, obdělávání Jeho půdy či při uctívání v chrámu. Každý upřímný oddaný či přítel Kršny jim může pomoci a tak se zároveň i účastnit celodenního duchovního programu. Především jsou všichni vítáni každou neděli od 14.00, kdy začíná tradiční chrámový obřad, po němž následuje přednáška a hostina. Na Kršnův Dvůr se velice snadno dostanete vlakem. Pátá zastávka na trati Benešov - Vlašim se jmenuje Městečko, kde vystoupíte a v údolí uvidíte statek Kršnův Dvůr. Pokud chcete přijet autem, jeďte z Benešova u Prahy na Vlašim. Dvanáct kilometrů za Benešovem leží obec Chotýšany a těsně za ní je tabule Kršnův Dvůr. Zde odbočte doprava, vjeďte na pozemek obalovny drti, odkud Vás lesní cesta a směrové ukazatele zavedou na farmu.

Středisko Náma-hatta Lazy 161
354 91 Lázně Kynžvart

Manželé Šichmanovi založili Klub přátel hnutí Haré Kršna pro každého, kdo se chce sdružovat s lidmi, kteří touží po seberealizaci, duchovním životě a poznání či se zajímají o vegetariánství, avšak pro povahu své práce, z rodinných, sociálních, společenských či jiných důvodů nemohou tyto aktivity vyvíjet, ale přitom touží se podílet alespoň trochu svou inteligencí, radou, schopnostmi, fyzickou prací, finančním příspěvkem nebo se chtějí sdružovat s lidmi, kteří zasvětili těmto činnostem život. Členství, všechny činnosti a účasti jsou dobrovolné. Z členství nevyplývají žádné povinnosti či závazky. Členem může být každý, kdo má kladný vztah k duchovnímu životu, hnutí Haré Kršna, vědecké filozofii a vegetariánství. Těší se na Vás i na pravidelných nedělních vegetariánských hostinách.

Haré Kršna Servis
793 15 Lichnov 147

Mladá rodina Honza, Lenka a Tereška Gemelovi zvou všechny oddané a přátele Kršny ze severní Moravy na pravidelné nedělní programy do malé usedlosti mezi Bruntálem, Krnovem a Opavou, kde společně hospodaří a slouží Kršnovi. Z Kr(š)nova se za nimi dostanete autobusem směrem na H. Benešov: 5.35,

po-pá 6.50, 7.20, 11.02, po-pá 12.10, po-pá 12.45, po-pá 15.05, so-ne 16.05, po-pá 16.50, so-ne 18.40, po-pá 20.55. Vystoupíte na zastávce Lichnov zbrojnice a půjdete ve směru jízdy autobusu asi 300m ke kamennému mostu, přejdete potok a dáte se doleva. Druhá chalupa je Kršňův chrám.

Haré Kršna centrum Na příčkách 8, 625 00 Brno

Oddaní z Brna se scházejí v malém domečku a každou druhou neděli se snaží pořádat hostinu. Programy zde však nejsou pravidelné a je lepší se informovat předem.

V předminulém Kršnově zpravodaji jsme uveřejnili zprávu o střediscích Náma-hatta a výzvu všem, kdo mají zájem se scházet s oddanými a přáteli Kršny ze svého okolí, aby nám napsali. Na tuto výzvu se ozvali:

Jana Bahelková, Manětínská 19
323 30 Plzeň
Martina Toušová, Mlynářovice 18
340 36 Němčice u Klatov
Jana Slachová, Partyzánů 355
405 00 Děčín - Boletice
Radka Junková, Dr.E.Beneše 1433
500 12 Hradec Králové
Daniela Fišerová, Luční 1014 - Spořilov
514 01 Jilemnice

Posvátná kráva

Obvykle si představujeme Indii jako zástalou a chudou: šestset patnáct miliónů lidí shánějících potravu a živobytí, jen několik takzvaných moderních velkoměst, ale jinak ubohé brlohů. Tato představa je oblíbená, ale není přesná. Lidé jsou možná chudí, ale jsou soběstační. Mají dostatek jídla a jejich jednoduchá obydlí jsou vyhovující. Nemají technické vybavení, které je na Západě považováno za civilizaci, ale zároveň nemají naše problémy. Co však mají, je klidný a spokojený život, což naší kultuře chybí. Lidé Západu mají tendenci to pokládat za lenost a jednoduchost života těchto lidí považují za nevědomost. Po staletí se zapadáci, Britové počínaje, snažili Indii změnit. Dodnes se však změnilo jen málo.

Jana Kodytková
561 82 Klášterec nad Orlicí 145
Martin Kubelka, U stadionu 566
561 64 Jablonné nad Orlicí
Lenka Fišarová, Březinova 10
586 01 Jihlava
Láďa Klapil, Za radnicí 123
686 02 Uherské Hradiště
Jaroslav Chromý, Na širokých 1422
690 02 Břeclav
Radomír Orenič, Kremličkova 5/993
709 00 Ostrava 1
Petr a Pavel Vojkovští, Ostravská 629
738 02 Frýdek-Místek
Tomáš Nevoránek, Na blatech 24
798 01 Prostějov 9
Tibor Kollár, Dopravná 9, 934 01 Levice
Luboš a Ivo Houškovi, Kolkáreň 27/32
976 81 Podbrezová
Blanka Fialová, Nábřežie i/5
031 01 Liptovský Mikuláš
ing.Beáta Lubyová, Bernolákova 29
040 11 Košice

V červnu zorganizovali velice pěkná setkání Jana Slachová v Děčíně, manželé Šichmanovi v Mariánských Lázních a Jana Kodytková a Martin Kubelka v Žamberku. Všichni, kdo máte zájem o podobná setkání, obraťte se na zásilkovou službu na Kršnově Dvoře či přímo na tyto zájemce.

Většina obyvatel Indie dosud žije v zachovalé přírodě stejným způsobem, jakým žila před tisíci lety. Lpějí tvrdohlavě na svých starobylých předsudcích a pověrách nebo jednoduše dávají přednost svému vlastnímu způsobu života před naším?

Příkladem může být posvátná kráva. Ačkoliv se zdá, že celá země je přeplněna zvířaty, hinduisté by nezabili ani nesnědli svůj dobytek - zebu. Zvláště lidé ze Západu těžko chápou uctívání krav. Žijeme přece v zemích zlatého oblouku, kde hamburgery patří mezi nejoblíbenější jídla. Západní ekonomové tvrdí, že hovězí maso samotné by mohlo vyřešit potravinový problém Indie a později by se mohlo stát výhodným vývozním artiklem. V této souvislosti se uctívání dobytka a jeho

ochrana zdají být po staletí překážkami v rozvoji zemědělství.

Samotnou frázi *posvátná kráva* používáme k označení slepého následování nebo k označení něčeho, co zpomaluje rozvoj a dává vznik problémům. Ale často se vyplatí zhodnotit vlastní názory a podívat se na názory ostatních bez předsudků. Podívejme se blíže a objektivněji na posvátnou krávu a snažme se pochopit, proč je pro Indii tak důležitá.

K pochopení kultu krávy musíme nejprve navštívit venkov, neboť Indie je převážně venkovského charakteru. S rostoucím počtem obyvatel se půda dělí na stále více částí, takže současní zemědělci mají jen 1 až 2 akry, což je nevhodné k obdělávání traktorem. A i kdyby se plocha k obdělávání zvětšila natolik, že by se traktor stal efektivní, byl by neúčinný vzhledem k indického podnebí. Jakmile monzunové deště změkčí vyschlou hlínu, musí být přeorána a zasetá. Dokonce i denní zpoždění v seti může velmi snížit výnosy, jelikož nastupující nesmírně horko ukončí vegetační období. Za takových podmínek jsou volí ideální, protože dokáží zorat vlhkou půdu, aniž by ji zhutňovali jako traktory.

Na rodinných farmách se zemědělským pracem věnuje celá rodina a v Indii se většina prací provádí ručně. Nejvíce se pěstuje pšenice a rýže, neboť hinduisté a mnozí křesťané a muslimové v Indii jsou vegetariáni. Hlavním zdrojem živočišného proteinu je mléko a mléčné výrobky. Skutečností je, že kráva vyprodukuje v podobě mléka, másla a sýru mnohem více využitelných proteinů než v podobě masa. Je zapotřebí 7x více půdy k vyprodukování 1kg hovězího masa než 1kg mléka. Pro Indii by byla produkce hovězího masa katastrofální.

Moderní reformátoři předpokládali, že zavedením nové technologie a intenzivního hospodářství se zvýší výnosy, takže hovězí maso se bude moci stát součástí stravy indického obyvatelstva. Tvrdili, že se zlepší zdraví lidí, což zvýší produktivitu národa. Zároveň ale připouštějí, že většina lidí by vzhledem ke svým náboženským tabu s touto změnou nesouhlasila a aspoň v tomto bodě mají pravdu.

Indická starodávná písma přísně zakazují zabíjení krav a jedení masa. Tato písma, která se nazývají Vědy, jsou kolem 5000 let stará a jsou pokládána za vůbec nejstarší náboženské učení, ze všech písem jsou také nejpodrobnější. Podle Véd by se lidská strava měla skládat z obilovin, ovoce, zeleniny a mléčných

výrobků. Pojídání masa je výslovně zavrženo. Je popsáno jak kruté, tak nezdravé a brání duchovnímu pokroku. Trest neboli karmická reakce za zabíjení zvířat je nelítostný. Ti, kdo jedli maso, se musí znovu a znovu rodit a trpět za každé zvíře, které kdy snědli. Většina Indů věří v zákon karmy a s vědomím těchto tvrdých následků se jedení jakéhokoliv masa vyhýbají. Vědy říkají, že všechna zvířata by měla být chráněna, ale nad to všechno je kráva považována za posvátnou.

Podle Véd je Šrí Kršna Nejvyšší Osobností Božství. Když před 5000 lety sestoupil na Zemi, zjevil se jako obyčejný pasáček krav a jako dítě se staral o krávy. Jedním z Jeho jmen je Gópál - přítel a ochránce krav. Pro toto úzké spojení s Kršnou je kráva považována za posvátnou. Ve Védách je kráva popsána jako symbol náboženství i pro své další vlastnosti, které má, jako například dobrota, neboť dává volně mléko, milosrdenství za mateřsky něžnou péči, kterou věnuje svým mláďatům a krmí je mlékem. Není proto divu, že v Indii existuje zákon zakazující zabíjení krav a Indové by nikdy nesouhlasili, aby byl zrušen.

Dáme-li na chvíli náboženská a morální hlediska stranou, je zde ještě stále, a dokonce i na Západě, polemika o tom, zda je jedení masa ve skutečnosti zdravé. Indie má zajisté své zdravotní problémy, které jsou však způsobeny hlavně přelidněním ve městech a nedostatkem hygienického a lékařského vybavení. Je důležité poznamenat, že vysoký krevní tlak, srdeční choroby, artróza, rakovina - tedy nejzávažnější choroby Západu - v Indii skoro neexistují. Obecně platí, že vegetariáni trpí těmito nemocemi daleko méně než ti, kdo jedí maso. Ať už považujeme zemědělskou Indii za jakkoliv zaostalou, možná právě proto bychom neměli být tak dychtiví a snažit se naočkovat své vlastní nevyřešené problémy do tohoto jednoduchého a soběstačného životního stylu Indie.

Kritikové dále tvrdí, že způsob indického života není nejlepší, protože vytváří malý nadbytek. Poznamenávají, že když se kráva stane neplodnou, farmář ztratí svou jedinou možnost jak získat nový dobytek a když přestane dojít mléko, přijde indická domácnost o mléko a máslo. Naštěstí tomu je ve skutečnosti jinak. Vesničané volně sdílejí své zásoby a jestliže jedna rodina svůj dobytek ztratí, přátelé a příbuzní jim pomohou. V tak soucitné společnosti, kde je zakázáno zabíjení krav, je pomoc bližnímu ještě posvátnější závazek. A kupodivu je to právě soucit, který je zdrojem většiny

sporných otázek. Indové jsou velice kritizováni za to, že trvají na tom aby ani nemocné a neúčinné krávy nebyly zabity. Zemědělci by nikdy svůj nemocný dobytek nezabili a ani by jej neprodali. Místo toho je nechají naživu a zafizují pro ně zvláštní ošetřovny - góšaly. Některé jsou státní a některé jsou majetkem bohatých hinduistů, kteří hledají duchovní milost. V těžkých časech tam farmáři mohou svůj nemocný dobytek zdarma ponechat. Kritikové se ozývají: Proč je nenecháte jednoduše zemřít? Vyčerpává to vaše prostředky na obživu. Na první pohled pádný argument. Ve skutečnosti vydává Indie méně na péči o nemocný dobytek, než kolik se vydá v Americe na péči o domácí psy a kočky. Přitom je počet dobytka v Indii 6x vyšší než počet psů a koček v Americe. Pro indického farmáře je dobytek členem rodiny a je o něj postaráno přinejmenším tak dobře, jako o jiná domácí zvířata, neboť farmáři mají v dobytku zdroj živobytí. Starají se dobře o dobytek z ekonomického i citového hlediska.

V době mezi sklizní a dalším setím se krávy myjí a koupou zrovna tak, jako pyšní majitelé aut na Západě myjí a leští o víkendech svá auta. Indický rolník také s potěšením krávy zdobí, především dvakrát ročně u příležitosti Kravího festivalu. Jeden svátek probíhá na konci léta po deštích a druhý na konci sklizně. Dobytek ozdobený girlandami je doveden na místní náves a shromáždění vesničané jim dávají dary a kropí je vodou na projev díky.

Naše západní kultura odsuzuje ty, kteří jedí psy a kočky, a tak bychom neměli být překvapeni, že Indové reagují stejně, když někdo jí krávy. Kritické hlasy ale namítají, že Indie si takový přepych nemůže dovolit. Tvrdí, že pokud Indové nebudou jíst krávy, sní krávy Indii. Na povrchu se to zdá být pravda. Indie má asi kolem 200 milionů zebu, což je jedna pětina všeho dobytka na světě. Kritikové tvrdí, že dochází k takovému soutěžení mezi zvířaty, že ani zdravé krávy nedostanou dostatečné krmivo, aspoň ne podle západního standardu. Kritikové dále tvrdí, že kdyby Indie neuctívala krávy, mohli bychom se zbavit všech zbytečných zvířat. Před 15 lety se ale začal celý systém ochrany krav zkoumat. Zjistilo se, že pro Indii je ochrana krav nejen užitečná a praktická, ale je také zásadní pro indické hospodářství. Pro Indii je dobytek největším přírodním bohatstvím. Zere pouze trávu, která roste prakticky všude,

a přitom toho tolik poskytuje. Nejen základní potraviny, ale také hnojivo, palivo a je významným zdrojem energie. Indie se pohybuje díky volské síle — patnácti milionů volských potahů táhne patnácti biliónů tunokilometrů nákladu ročně. Nové výzkumy ukazují, že býci zastanou na průměrné farmě celé dvě třetiny práce. Elektřina a fosilní paliva tvoří pouze 10 procent. Voli nejen obdělávají pole a pomáhají při sklizni. Jsou také pomocníky při drcení cukrové třtiny, ze které se získává sirup. Tento se dále vaří a za ručního míchání se z něho vyrábí cukrové koláče. Voli dále pracují při lisování olejů z vypěstovaných semen. Výměna indické volské síly za strojovou energii by Indii stála přibližně 20 - 30 biliónů dolarů a k tomu ještě výdaje na pohon strojů a jejich udržování. V porovnání s nízkými náklady na chov dává zebu i dostatečné množství mléka, které je spolu s nejrůznějšími mléčnými výrobky oblíbenou potravou.

Zdaleka největším energetickým příspěvkem dobytka je ve skutečnosti jejich trus. Dobytek v Indii vyprodukuje kolem 800 milionů tun hnoje každý rok. Na venkově mají děti na starost dohlížet, aby žádná hromádka nepřišla nazmar. Děti na Západě se trusu nesmí dotýkat, natož ho nosit domů. V Indii se ale lidé učí z dávných Véd, že kravský trus se ode všech jiných výkalů liší, a není tedy něco, čeho bychom se neměli dotýkat. Kravský hnůj se pokládá za čistý. Západáci pak říkají, že toto je jeden z nesmyslů, ke kterému se dojde, když začneme uctívat zvířata. A opět chybují. Po rozsáhlých vědeckých výzkumech bylo dokázáno, že kravský hnůj nejen že neobsahuje nebezpečné zárodky a bakterie, ale naopak má neobyčejnou schopnost je ničit. Je přirozeně antiseptický. Každý kousek je stejně dobrý jako Jar nebo Ava, ne-li lepší, neboť nezatěžuje přírodu. Většina kravského hnoje se ale používá jako hnojivo, což nestojí rolníka nic a ani to neubírá ze světových fosilních zdrojů. Zbytek se používá jako palivo, které hoří rovnoměrným plamenem. Hospodyňka tedy může nechat hrnce bez dozoru. Náhrada kravského trusu uhlím by Indii stála ročně navíc asi 1,5 biliónu dolarů.

Z této stránky se indický kult dobytka stává i pro oponenty ekonomicky přijatelnější a opodstatněnější. Ti, kdo v minulosti o změny usilovali, si nejsou nyní tak jistí. Po čase vidí své nadějně návrhy neuskutečněné díky tvrdé lekci praktické skutečnosti.

Další příklad je vodní buvol, který měl

být dokonalou odpovědí na problémy s kravami. Farmáři byli podporováni v chovu vodních buvolů s nadějí, že jednou nahradí chov posvátných krav. Buvoli nejsou považováni za posvátné a jsou dobrým zdrojem mléka. Musejí se však jednou denně válet v bahně a nemohou přežít, kde je nedostatek vody, což není nejmenší problém v Indii. Vodní buvoli se ukázali být silnější než zebu, ale pro farmáře to především znamenalo zvýšit množství krmení. Tak jako svalnatá americká auta z padesátých a šedesátých let nebyli vodní buvoli vážným soupeřem pro lehké ekonomické modely - seřízené a na palivo úsporné zebu.

Nyní se debata přesunula. Reformátoři vymysleli nový argument, když nebyli schopni praktickou alternativou nahradit krávy: proč si neponechat starou kravskou kulturu, ale musíme ji zmodernizovat, zefektivnit a zracinolizovat. Vznikly různé ambiciózní programy ke zlepšení plemene dovozem býků z Evropy či umělým oplodňováním. Ale i zde vznikly problémy, není divu. Býci z nových plemen nemohli tak dlouho a vydatně pracovat a nebyli zrovna nejlevnější. Krávy sice dávaly 3 - 4 krát více mléka než zebu, ale i to se stalo problémem, neboť zde nebyl žádný výkonný způsob distribuce mléka po rozsáhlém území Indie. Starý způsob rozvozu mléka v Indii je velmi decentralizovaný a podle západních měřítek primitivní. Vyřešení se opět zdálo být jednoduché - pasterizace, láhvování, sušení mléka a další sofistikované západní metody distribuce měly podle reformátorů zajistit všem Indům čerstvé a neznečištěné mléko jako máme my na Západě. Za tímto úsilím o modernizaci byla nevyslovená naděje, že lidé brzy ocení nové západní božstvo - technologii - a uctívání krav pomalu zanikne.

Znovu se ale začaly vynořovat problémy. Byla to opět modernizace, která neuspěla, když měla prokázat svou důležitost. Pro indickou farmu se staré způsoby jeví jako nejlepší. Vezměte například pasterizaci. V Indii lidé rádi pijí mléko velmi horké a hospodyně ho tedy stejně převažují už kvůli chuti. Pasterizace je v Indii jen plýtváním časem a penězi. Když hovoříme o penězích, zdá se, že ti, kdo navrhovali modernizaci pohodlně opomenuli skutečnost, že moderní západní technologie chovu dobytka se zakládá na mechanické obsluze, ne na obsluze lidmi, a potřebuje obrovské množství energie, traktory, kombajny, dojící zařízení, automobily na přepravu mléka,

kteří se pohybují po moderních dálnicích. A to je jenom začátek. Západní systém rozvozu mléka vyžaduje obrovské lahvovací továrny, chladicí zařízení v každém obchodě a ledničku v každé domácnosti. V indickém podnebí by se chlazením mléka mléko stalo cenově nedostupné pro 95% obyvatelstva.

Indie si začala uvědomovat, že tyto západní bozi jsou vskutku velmi nároční — hltají půdu, energii a peníze alarmující rychlostí. Země postrádající obrovské množství přirozených energetických zdrojů Západu si nemůže jednoduše dovolit vyměnit krávy. Mohou žít prakticky z ničeho, neboť jako potravu využijí to, co je pro lidi nepoužitelné - trávu ze strniště, rýžové stonky, slupky. Jsou něco jako recyklovací stroj, něco jako zázrak.

Je jasné, že pro dnešní Indii zůstává dávná ochrana krav nejefektivnější a nejpraktičtější zemědělskou metodou. Není to ale jen ekonomika, která hovoří pro ochranu krav. Chov skotu na Západě závisí na vědě a velí zbavovat se méně produktivních zvířat. Vědecká písmata říkají, že takové kruté zacházení se zvířaty vede k degradaci lidského života. Historické důkazy to potvrzují. Vegetariánské kultury jsou například obecně méně agresivní než masožravé a také do válek vstupují méně často než společnosti, ve kterých se konzumuje maso. Na prahu třetí světové války by se měla naše společnost nad touto skutečností vážně zamyslet.

Ve Védách je mnoho námětů, kterých bychom si měli všimnout. Jako většina lidí si přirozeně myslíme, že naše země a náš způsob života je dokonalý a nejlepší. Jsme pyšní na vysokou životní úroveň, na fantastické vymožitky vědy a techniky a máme za to, že by tak měl žít každý. Zapomínáme ale na noční můry, které s materialistickým snem přicházejí: znečištěné ovzduší, drogy, kriminalita, rakovina, srdeční choroby, vysoký krevní tlak. Musíme vzít v úvahu také vzrůstající počet sebevražd, které jsou důsledkem úzkosti a depresí. Problémem je to, že zatímco si dobře plníme žaludky, zapomínáme na dostatečnou potravu pro duši.

Z bohatého duchovního dědictví Indie se můžeme hodně naučit, ale jen tehdy, budeme-li ochotni zvážit své vlastní hodnoty, postoje a přesvědčení. Zamysleme se nakonec, co je opravdu *posvátná kráva*, zebu nebo západní technologie?

Vážení přátelé !

Následující článek není asi stejně zajímavý jako předešlé úvahy, ale přesto velmi důležitý a proto Vás prosíme, abyste vydrželi a přečetli jej až dokonce.

Jak již asi víte, před necelým rokem vyšel zákon o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností. Tento by sám o sobě byl docela v pořádku, kdyby v březnu t.r. nevyšel zákon o registraci církví a náboženských společností, který zaručuje existenci jen takovým církvím a náboženským společnostem, k nimž se hlásí deset tisíc (!!!) zletilých osob, majících trvalý pobyt na území České republiky (nebo 500 osob, je-li společnost členem Světové rady církví, což je organizace sdružující některé výhradně křesťansky orientované církve. Mimochodem, ke vstupu do Světové rady církví je také nutno mít 10000 členů.) a 20000 pro Slovenskou republiku (!!!).

Církve a náboženská hnutí, které nejsou registrovány, stát neuznává (§.4 odst.4 zák.č.308/91 Sb.). Považujeme proto za nutné jednak využít petičního práva a jednak se pokusit splnit podmínku zák.č.161/92 Sb. a dát dohromady deset tisíc zletilých osob, které se hlásí k hnutí Haré Kršna. Současný stav umožňuje ministerstvu vnitra ČR rozpustit naše Hnutí v souladu s ust. §12 odst.3 zák.č.83/90 Sb. o sdružování občanů. Výše uvedený stav činí ze všech malých církví a náboženských hnutí neprávni subjekt, který nemůže vstupovat do jakýchkoli právních vztahů, zavazovat se apod., tj. nemůže činit potřebné právní úkony nezbytné k zachování a rozvoji samotné společnosti. Deklarace náboženské svobody v ust. §1 zák.č.308/91 Sb. je tedy formální prohlášení. Ust. §4 odst.2 citovaného zákona stanoví, že církve a náboženské společnosti působí na území České a Slovenské Federativní Republiky na základě registrace. Jen takové církve jsou uznávány státem. Další podrobnosti se také dočtete v Petici, kterou přikládáme.

Obracíme se na Vás s prosbou o zachování skutečné demokracie, protože ta umožňuje existenci všem spolkům, sdružením, církvím a náboženským hnutím v souladu s vůlí

občana. Je paradoxní, že v demokratickém státě mohou vycházet zákony, které potlačují svobodnou vůli občana a nepřímo ho nutí, aby svými daněmi přispíval na společnosti, které nepodporuje, ani se k nim nehlásí. Samotná existence hnutí Haré Kršna a jiných náboženských společností je zárukou celosvětového vývoje Ducha v rozmanitosti názorové diferenciace lidí, chrání před stagnací a monopolním postavením jediné církve a jejím následným zahníváním v důsledku monopolních dogmat, od nichž se nechce odchýlit.

Je proto povinností každého z nás udělat něco pro zachování svobody občana a demokracie i přesto, že se náš názor liší od názoru druhých. Zvládnutí uměle vytvořených překážek našimi zákonodárny sbory, které jsou poplatny totalitnímu a omezujícímu zájmovému způsobu myšlení, projevujícímu se v citovaných zákonech diskriminací malých náboženských společností a církví, je zkouškou pro každého z nás.

K zachování hnutí Haré Kršna je nutné dříve než dojde k novelizaci diskriminačních zákonů, získat deset tisíc zletilých osob, majících trvalý pobyt na území ČR a dvacet tisíc pro Slovenskou republiku. V této souvislosti Vám zasíláme „Prohlášení k registraci“ spolu s „Petici“ požadující změnu resp. novelizaci citovaných zákonů. Věříme, že se obrátíte na své přátele a známé s cílem podpořit zachování malých náboženských společností a církví, svobodu a demokracii ústavními zákony prohlašovanou a jinými zákony cílevědomě mrzačenou. Nejde jen o malé náboženské společnosti. Zůstaneme-li neteční, probudíme se jednoho dne do nové totality, prosazující zájmy úzké, bohaté skupiny lidí, ochraňované represivními orgány státu a určujícími, co si má kdo myslet, co můžeme číst a jak se máme chovat, abychom neohrozili to, co obalamucením lidí získali pod pláštěm demokracie, svobodou projevu, slova atp.

Těšíme se na zprávy od Vás a věříme ve Vaši účinnou pomoc. Podepsané a vyplněné „Prohlášení“ a „Petici“, Vaše zprávy, názory atd. zasílejte prosím pokud možno co nejdříve na adresu:

Kršňův Dvůr, 257 28 Chotýšany
Děkujeme Vám z celé duše.
Za hnutí Haré Kršna

Turija das

*Haré Kršna, Haré Kršna, Kršna Kršna, Haré Haré
Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré*